

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Bonae, Eminentissimi S. R. E. Titulo S. Bernardi
Ad Thermas Cardinalis Presbyteri Opera Quotquot
hactenùs separatim edita fuerê Omnia**

Bona, Giovanni

Antverpiae, 1677

§. 19. Adversitates exercendae virtutis occasio sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10805

que hominum pœnis, & malis hujus vitæ aut exercetur ad purgationem, aut admonetur ad conversionem. Quantumcunque verò quis patiat, ad Christi tormenta, ad ejus ignominiam, & crucem nunquam perveniet.

S. XIX.

Adversitates exercenda virtutis occasio sunt.

VIta nostra via est, quâ ad patriam pergimus. Nulla viæ conditio illi deest. Itur aliquando per plana, aliquando per aspera: sunt loca amœna, sunt senticosa, sunt prærupta, & inaccessibleia. Aliquando turbæ comprimunt, mox solitudo est. Sunt à bestiis pericula, sunt à latronibus. Nunc pluit, nunc solum est. Oppositiones, & adversitates ubique sunt, atque etiam in ordine gratiæ locum habet cujusdam Philosophi sententia, *omnia fieri secundum litem*. Virtus enim non acquiritur sine oppositione, nec potest homo agnoscere quantum fortitudinis habeat, si desint adversitates, & tribulationes. Si quis stultorum vocibus, quorum immensa turba est, ad cœlum extolleretur, si nemo illi auderet contradicere, si mensa illi pretiosis dapibus affluens sterneretur, si res ejus familiaris fideliter administrata magnis sumptibus idonea foret, si ædificiorum excellæ moles habitaculum illi præberent, si omnes in illum honores, omnes dignitates, omnes delitiæ confluerent: quis esset adeo facundus, & eloquens, ut illi persuadere posset inania esse hæc omnia, quæ vulgus bona vocat, mala autem hujus vitæ Dei beneficia esse, quibus nos præparat ad æternam beatitudinem consequendam? Ideo electos suos exercet Deus adversitatibus, ut propriâ experientiâ discant, quàm fluxa, & fragilia sint, quàm plena miseriis quæcumque mortales bona esse arbitrantur: & è contrario quàm bona sint, quæ homines mali, mala esse credunt, ac si nihil pati, maximum sit hominis bonum. Sapientis igitur est inter omnia contraria & obstantia Divinæ providentiæ læto animo obsequi, & cor suum eo loco figere, ubi nulla perveniunt vitæ hujus incommoda. Sæviant homines mali adversus bonos quantum voluerint, quantum permisi fuerint; irruant in eos agmine factæ cunctæ calamitates, *non contristabit justum quidquid acciderit ei* (Prov. 12:21.) Talem virum nec felicitas corrumpit, nec frangit adversitas; dicit enim in omni eventu, *Plani hæc*

est infirmitas mea, & portabo illam (Jerem. 10:19.) Sic debet fieri, sic volo ut fiat. Omnis creatura velit nolit, uni Deo subjecta est; sed alii obediunt ut filii, & faciunt quod justum est: alii patiuntur ut servi, & fit de illis quod justum est. Nemo Dei leges evadit, aut facit homo quod lex jubet, aut patitur quod lex decernit.

S. XX.

Patienter ferenda qua quotidie occurrunt.

Multi sunt, qui graves sibi cruces, & tribulationes eventuras fingunt, quas patientissimè ferre proponunt, & hæc rerum, quæ nunquam erunt, inani specie delusi eximium patientiæ actum se exercuisse arbitrantur: cum interim multo minores cruces, easque præsentis totis viribus fugiant, & abominentur. Tollendus hic error est, & solerter advertendum in magnis rarissimè, in minimis frequenter adesse patientiæ occasionem, quæ quotidie, ac omni ferè momento exerceri potest aliena mala tolerando, propria corrigendo. Libentiùs autem ea crux amplectenda, quam Deus immitit, nam quæ propriâ voluntate assumitur, non semper à Deo est. Sicut gaudent infirmi, cum in medicum peritum incidunt, qui lethalem corporis ægritudinem curare sciat, & velit: ita nos calumniis, injuriis, aliisque molestiis læcessi gaudebimus, & exultabimus, quod aliquis repertus sit, cujus operâ animæ nostræ vulnera sanentur, & summis apud Deum opibus locupletemur. Quidquid verò evenerit, libenter amplectemur, placet enim quod libet, & ea dumtaxat molesta sunt, quæ non libent. Qui volens, & lubens patitur, & minus patitur, & meritum auget. Nec obest reluctantis naturæ repugnantia, dummodo contrarii motus ad partem rationalem, in qua meriti, & demeriti sedes est, non perveniant, imò hæc obnitatur, Deique opem ferventi oratione deposcat. Quod si murmuraverit, si conturbetur, si omiserit quæ proprii muneris sunt, signum erit voluntariæ rebellionis, quando quidem ad ea impellit, quæ non nisi deliberato animo fieri possunt. Virtutes, quæ in actione consistunt, facile exercentur: at quæ in tolerantia versantur, difficillimæ sunt, quia illarum usus extra nos est, istarum in nobis; illis natura consentit, istis repugnat. Caterum moderatè, & to-